

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XXV. Epistola Leonis Papæ Ad Leonem Imperatorem. Leo episcopus Leoni Augusto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

EPISTOLA LEONIS PAPÆ

AD LEONEM IMPERATOREM.

Leo episcopus Leoni Augusto.

LITERAS clementiæ tuæ, plenas virtute fidei & lumine veritatis, veneranter accepi: quibus cuperem etiam in eo quod præsentiam meam pietas vestra necessariam existimat, obedire, ut maiorem fructum conspectu vestri splendoris assequer: sed magis id vobis arbitror placiturum, quod eligendum ratio demonstravit. Nam cum sancto & spiritali studio in vniuerso mundo pacem ecclesiæ muniatis, nihilque sit conuenientius fidei defendendæ, quam his quæ per omnia instruente Spiritu sancto irreprehensibiliter definita sunt, inhærere; ipsi videbimur bene statuta conuellere, & auctoritates quas ecclesia vniuersalis amplexa est, ad arbitrium hæreticæ petitionis infringere; atque ita nullum colligendis ecclesiis modum ponere, sed data licentia rebellandi, dilatare magis quam sopire certamina. Vnde, quia post illas Ephesinæ Synodi impietates, quibus Dioscori scelere fides catholica refutata, & peruersitas Eutychniana suscepta est, nihil ad * conseruationem fidei Christianæ vtilius potuit ordinari, quam ut prædicti facinus sancta Synodus Calchedonenfis aboleret, & tanta illic haberetur celestis cura doctrinæ, ut nihil in cuiusquam opinione resideret, quod a prædicationibus vel prophetis vel apostolicis dissonaret: ea scilicet moderatione seruata, ut rebellibus tantum ac pertinacibus ab ecclesiæ vnitatem reiectis, nulli correcto venia negaretur. Quid probabilius, quid religiosius poterit pietas vestra discernere, quam ut quæ non tam humanis, quam diuinis sunt statuta decretis, nullus ultra sinatur impetere, ne vere digni sint tantum Dei munus amittere, qui de veritate ipsius ausi fuerint dubitare? Cum ergo vniuersalis ecclesia per illius principalis petreæ ædificationem facta sit petra, & primus apostolorum beatissimus Petrus voce Domini dicentis audierit: *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam: quis est, nisi aut antichristus, aut diabolus, qui pulsare audeat inexpugnabilem * firmitatem? qui*

Math. 16.

ANNO
 CHRISTI
 451.

in malitia sua inconuertibilis perseuerans, per vasa iræ,
 suæ apta fallaciæ, falso diligentia nomine, dum veritatem
 se mentitur inquirere, mendacia desiderat seminare. At-
 que contemnenda & vitanda merito sibi incontines furor
 & impietas cæca præscripsit, vt dum diabolico instinctu in
 sanctam Alexandrinam sæuit ecclesiam, quales essent qui
 Calchedonensem Synodum retractari cupiunt, discere-
 tur: in qua nullo modo accidere potuit, vt a nobis contra
 sanctam Nicenam Synodum sentiretur. quod hæretici
 mentiuntur, qui se fidem Nicæni Concilii tenere confin-
 gunt, in quo sancti & venerabiles patres nostri contra A-
 rium congregati, non carnem Domini, sed deitatem Fi-
 lli homouision Patri esse firmauerunt. In Calchedonensi
 autem Concilio aduersum Eutychianam impietatem de-
 finitum est, de substantia Virginis matris Dominum Ie-
 sum Christum sumpsisse nostri corporis veritatem. Apud
 Christianissimum igitur principem, & inter Christi prædi-
 catores digno honore numerandum, vt or catholica fidei
 libertate, & ad consortium te apostolorum ac propheta-
 rum securus exhortor, vt constanter despicias ac repellas
 eos qui se Christiano nomine priuauere: nec patiaris im-
 pios parricidas sacrilega simulatione de fide agere, quos
 constat * fidem velle vacuare. Cum enim clementiam
 tuam Dominus tanta sacramenti sui illuminatione dita-
 uerit, debes incunctanter aduertere, regiam potestatem
 tibi non solum ad mundi regimen, sed maxime ad eccle-
 siæ præsidium esse collatam; vt ausus nefarios compri-
 mendo, & quæ bene sunt statuta defendas, & veram pa-
 cem his quæ sunt turbata restituas; depellendo scilicet
 peruafores iuris alieni, & antiquæ fidei sedem Alexandri-
 næ ecclesie reformando: vt correctionibus tuis Dei ira-
 cundia mitigata, regie ciuitati non retribuatur quæ ante
 admissa sunt, sed remittat. Constitue ante oculos cordis
 tui, venerabilis imperator, omnes qui per totum orbem
 sunt Domini sacerdotes, pro ea tibi fide, in qua totius
 mundi est redemptio, supplicare: in qua te specialius am-
 biunt, qui apostolicæ fidei sectatores, Alexandrinæ ec-
 clesie præfederunt, agentes apud pietatem tuam, ne hæ-
 reticos homines, & merito pro sua peruersitate damna-
 tos, vt i sua persuasione patiamini, cum siue impietatem

* a fide
 deuiare

erroris aspicias, siue opus perpetrati furoris attendas, non solum ad sacerdotii honorem admitti nequeant, sed ab ipso Christiano nomine mereantur abscindi. Nam (quod exorata pietatis vestrae venia dixerim) quodam contagio splendorem vestrae serenitatis offuscant, cum sacrilegi parricidae id audeant petere, quod nec innocentes liceat obtinere. Oblatae sunt gloriosissimae pietati vestrae preces, quarum exempla vestris literis subdidistis: sed in his, quae catholicorum sunt deplorantium, subscriptio continetur: & quia causa probabilis est, fiducialiter nomina singulorum, vel dignitas sui honoris aperitur. In illis autem, quas orthodoxo principi haeretica porrigere non formidauit obreptio, sub incerto confusae vniuersitatis vocabulo, ideo certum nomen retrahitur, ne non solum paucitas personarum, sed etiam meritum detegatur. Latere enim sibi utile existimat eorum quantitas, quorum est & qualitas iudicata: nec incongrue, cuius loci homines sint, profiteri metuunt, qui meruere damnari. In vna ergo catholicorum supplicatio continetur, in alia haeticorum commenta panduntur. Hic sacerdotum Domini & totius Christiani populi ac monasteriorum defletur euersio: ibi immanium scelerum continuatio demonstratur, vt quod non licuit audiri, liceat dilatari. Nonne perspicuum est, quibus pietas vestra succurrere, & quibus debeat obuiare, ne Alexandrina ecclesia, quae semper fuit domus orationis, spelunca nunc sit latronum? Manifestum quippe est, per crudelissimam immanissimamque vesaniam omne illic caelestium sacramentorum lumen extinctum. Intercepta est sacrificii oblatio, defecit chrisimatis sanctificatio, & parricidalibus manibus impiorum omnia se subtraxere mysteria. Nec vlllo modo ambigi potest, quid de his decernendum sit, qui post nefanda sacrilegia, post sanguinem probatissimi sacerdotis effusum, & concremati corporis cinerem in contumeliam aeris calique dispersum, audent sibi ius peruasae dignitatis expetere, & apostolicae doctrinae inuiolabilem fidem ad Concilia prouocare. Magnum ergo vobis est, vt diademati vestro de manu Domini etiam fidei addatur corona, & de hostibus ecclesiae triumphetis. Quia si laudabile vobis est, aduersarum gentium arma contere, quanta erit gloria, ab insanissimo

Math. 21.

ANNO
 CHRISTI
 451.

tyranno Alexandrinam ecclesiam (in cuius contritione omnium Christianorum est iniuria) liberare? Vt autem pietati tuæ literæ meæ colloquium quasi præsentis exhibeant , quidquid de communi fide fueram suggesturus , scriptis prosequantibus insinuandum esse perspexi: ac ne huius epistolæ pagina in nimiam longitudinem tenderetur , aliis literis quæ assertioni catholicæ fidei congruunt , comprehendi: vt licet ea quæ a sede apostolica sunt prædicata , sufficerent , insidias tamen hæreticorum etiam hæc quæ sunt adiecta , referant. Sacerdotalem namque & apostolicum tuæ pietatis animum etiam hoc malum ad iustitiam ultionis debet accendere , quod Constantinopolitanæ ecclesiæ puritatem * pestilentem obscurant , in qua inveniuntur quidam clerici , hæreticorum sensui consonantes , & intra ipsa catholicorum viscera assertionibus suis hæreticos adiuuantes. In quibus deturbandis si frater meus Anatolius , cum nimis benigne parcat , segnior inuenitur; dignamini pro fide vestra etiam istam ecclesiæ præstare medicinam , vt tales non solum ab ordine clericatus , sed etiam ab vrbis habitatione pellantur , ne ulterius sanctus Dei populus peruerforum hominum contagio polluat. Cultores autem pietatis tuæ , Iulianum episcopum & Aetium presbyterum mea petitione commendo , vt suggestiones eorum pro catholicæ defensione fidei placide digneris audire : quia vere sunt eiusmodi , vt fidei vestræ possint per omnia vtilis inueniri. Data Kalendis Decembris, Constantino & Rufo viris clarissimis consulibus.

*pestilenter obscurant,

XXVI.
 EPISTOLA
 ANATOLII EPISCOPI
 AD LEONEM IMPERATOREM.

Piissimo & Christianissimo imperatori Augusto, victori ac triumphatori, Leoni, Anatolius Constantinopolitanus episcopus.

ORATIONI siquidem nostræ opus est, Christianissime & fidelissime imperator, vt non circa meditationem a diabolo peruenientium rerum contra communem ec-